

Repensant la violència sexual

L'espectacle «Aüc» parla de la culpa, les pors, l'angoixa, però també de la valentia

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=SbOaROR36ec>

"Per a mi *Aüc* és el so del lament -diu Clara Peya mentre toca el piano-, però acompanyat d'una dissonància constant: l'abús sexual". Aquest espectacle de la dramaturga Carla Rovira dirigit per ella mateixa i per Les Impuxibles (<http://lesimpuxibles.com>) (Clara i Ariadna Peya) abraça teatre, dansa i música per parlar i fer universal el dolor de les agressions sexuals, amb què totes ens podem sentir identificades.

Aüc (<http://lesimpuxibles.com/wp/?project=llum-de-paraula-2>), a La Seca fins al 23 de juliol dins del Festival Grec (<http://www.catorze.cat/noticia/6916/festival/grec/alca/vol>), crea un espai sensible, respectuós, delicat i d'escolta per parlar d'allò invisible, brut i incòmode que no volem sentir. I de tot allò que a vegades no podem explicar des de la paraula però sí des del cos: l'angoixa, el neguit, les sacsejades, la incomoditat, el vòmit. Però també de l'acompanyament, de les mans que reforcen en comptes de tapar, de les carícies.

En seixanta minuts la música, el cos i les paraules de les cinc intèrprets -Ariadna Peya, Clara Peya, Júlia Barceló, Olga Lladó i Maria Salarich- es barregen per donar veu a alguns dels abusos que patim les dones però enfocant-los des de diferents perspectives: la social, la individual, la de l'actriu-fent-el-paper. Que, mentre l'obra va fent, les actrius deixin el text i passin a ser només dones per compartir amb el públic els seus dubtes durant el projecte, les seves inquietuds i l'empremta que els ha deixat fa que sigui un espectacle militant i compromès que ensenyi que col·lectivitzar pot ser el primer pas per desfer-nos d'aquesta violència.

El so de les esquerdes que amplifica Carla Rovira et remou. Exposar pors i dubtes -que normalment fan olor de resclosit- fa que ens puguem sentir recollides, fa repensar les culpes: ens ajuda a entendre que no passa res si he mirat o somrigut un home, que no passa res si he acceptat una copa, que no passa res si m'han agradat les flors... I deixa clar de qui és la responsabilitat dels abusos sexuals: dels qui els cometem. Fa que entenguem una mica millor les contradiccions que podem arribar a sentir en situacions de violència de gènere i que ens adonem de la pressió social a la qual estem sotmeses.

Aüc parla de la culpa, les pors, l'angoixa, però també de la valentia. Som més enllà de tot el que ens pot arribar a passar en un túnel, on també s'hi pot demanar l'hora i ja està.

Foto: Les Impuxibles